

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM
TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01
E-MAIL: info@bkw.nl

De Burgemeester van Amsterdam
De heer mr. M.J. Cohen
Bestuursdienst Amsterdam
Postbus 202
1000 AE Amsterdam
Per fax: 020 552 34 26
Aantal pagina's: 29

Amsterdam, 2 februari 2009
Onze ref. 20090105.MW/ew

Direct tel.nr: 020 344 62 42
Direct faxnr: 020 344 62 02

Betreft: Voornemen weigering exploitatievergunning es.
d.d. 19 januari 2009,
Uw kenmerk 2009-350

Geachte heer Cohen,

Namens mijn cliënte de stichting Barst, zetelende te Amsterdam, die voor deze zaak woonplaats kiezend aldaar aan de Keizersgraacht 560-562 op het kantoor van de advocaat [REDACTED] die bepaaldelijk is gevolmachtigd om in de onderhavige procedure als haar gemachtigde op te treden, wend ik mij tot u ter zake van het navolgende.

Clïente heeft kennis genomen van het voornemen van 19 januari jl., en de gronden waarop dat berust. Clïente kan zich met besluit noch gronden verenigen. Naar aanleiding daarvan wordt de navolgende zienswijze naar voren gebracht. Daarbij zal de volgende indeling worden gehanteerd:

1. uiteenzetting wat politiek cultureel centrum 'café Vrankrijk' (verder te noemen: Vrankrijk) is, en de functie van Vrankrijk in Amsterdam en Nederland;
2. het juridisch beoordelingskader voor de voorgenomen besluiten;
3. de feiten, waarop het voornemen is gebaseerd;
4. nieuwe relevante feiten en omstandigheden
5. eindoconclusies.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 2

1. Vrankrijk.

Politiek cultureel oentrum Vrankrijk vervult al vanaf 1983 een belangrijke rol in het alternatieve en links-politieke circuit van Amsterdam, Nederland en zelfs ver daarbuiten. Er zijn in de loop der tijden wel wijzigingen in de status geweest, zoals de aankoop van het pand in 1992 en de legalisatie van de benedenverdieping in 2002, maar er zijn ook constanten.

Vrankrijk is altijd gerund door vrijwilligers, er heeft niemand persoonlijk geld aan verdiend. Alle opbrengsten - barwinsten, soms onteegelden - zijn geschonken aan een breed scala van kleinschalige initiatieven en actiegroepen, of in verdere ontwikkeling van de plek gestopt. Vaak gebeurde dit in de vorm van benefietavonden, waarbij groepen niet alleen financiële steun kregen maar ook de kans kregen hun werkzaamheden en idealen onder de aandacht te brengen.

Van landloze boeren in Latijns-Amerika tot strijd tegen de muur in Palestina (samen met mensen uit Israël en Palestina), van vrouwenrechten wereldwijd tot vervolgte queers en transgenders in Oost-Europa, allen konden en kunnen nog steeds hiervoor in Vrankrijk terecht. Ook vele initiatieven om vluchtelingen in Nederland te ondersteunen hebben in Vrankrijk een gastvrij onthaal gekregen.

Vrankrijk was en is een plek die de mogelijkheid biedt om over controversiële politieke onderwerpen te discussiëren en protest en verzet te organiseren. Het is de enige plek in de binnenstad van Amsterdam waar ook radicale oppositie zich kan laten horen, en waar mensen zichzelf kunnen organiseren zonder overgeleverd te zijn aan repressie en willekeur van overheden. Dat gaat soms op het scherp van de snede, en valt uiteraard niet altijd in goede aarde.

Zo werden door de toenmalige burgemeester van Amsterdam in 1997 honderden mensen preventief opgepakt, die wilden protesteren tegen de Eurotop. Een massa-arrestatie die later door de rechter en door de ombudsman zeer scherp veroordeeld is. Het is een goed voorbeeld van hoe Vrankrijk een podium is voor politieke geluiden die anders weggedrukt worden.

Ook voor meer praktische politieke activiteiten biedt Vrankrijk de ruimte. Zo draait er al sinds jaar en dag een wekelijks kraakspreekuur voor de binnenstad, hier kunnen mensen terecht voor vragen en praktische hulp. Maar ook het schilderen van spandoeken of verzamelen voor demonstraties zijn vanzelfsprekend.

Het niet-commerciële karakter van Vrankrijk biedt daarnaast unieke kansen voor culturele activiteiten. Mensen kunnen er iets organiseren zoals ze het zelf willen, zonder invloed van commercie en zonder zich iets van de 'mainstream' aan te hoeven trekken. Dat biedt gelijk ook mogelijkheden voor het publiek: alle activiteiten zijn heel goedkoop of gratis toegankelijk.

In de afgelopen twintig jaar hebben er ontelbare bands opgetreden, van bekende zoals De Kift, De Ex, Def P, en No Means No, tot beginnende lokale band-

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 3

jes, van punk tot tango. En niet alleen muziek, maar ook film, boek- en CD presentaties, dans en performances zijn er regelmatig te zien.

Vrankrijk biedt verder ruimte aan groepen die in de aangeharkte binnenstad van Amsterdam verder nergens terecht kunnen. Zo zijn er al jarenlang avonden voor en door de queer- en transgenderbeweging, die zich niet thuis voelt in het commerciële circuit. Meerdaagse festivals als Ladyfest en de Roze Filmdagen zijn in Vrankrijk regelmatige en graag geziene medegebruikers.

De noodzaak van een plek als Vrankrijk wordt al jarenlang week in week uit aangetoond, al was het maar door de vele tienduizenden bezoekers en honderden vrijwilligers die hier een leuke avond hebben gehad, politiek hebben gemaakt, hun verhaal hebben kunnen vertellen, en hun creatieve energie hebben kunnen botvieren. Op eigen wijze, zelfgeorganiseerd en helemaal zonder commercie of subsidies. Dat is iets wat op geen enkele andere plek in de Amsterdamse binnenstad meer kan, zeker niet op regelmatige basis.

In de afgelopen jaren heeft Vrankrijk eraan gewerkt dit ook voor de toekomst mogelijk te maken. Onder meer door een grondige verbouwing, om aan de huidige eisen qua geluid en veiligheid te voldoen. En om nog meer mogelijkheden te scheppen om de ruimte te gebruiken, van dagactiviteiten tot eetcafé, van informatieavond tot punkconcert.

2. Juridisch beoordelingskader.

Bewijslastverdeling.

Artikel 3:2 Awb luidt: 'Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.'

Om een kwalificatie te kunnen maken van de relevante feiten moet het bestuursorgaan allereerst deze feiten kennen. Uw Burgemeester moet dus zelf de feiten kennen om tot een juiste beoordeling van de relevante feiten en belangen te komen. In casu zijn de voornemens geheel gebaseerd op een tweetal politierapportages. Artikel 3:2 Awb vereist dan ook dat U nagaat wat de feiten en omstandigheden zijn die aan deze politierapportages ten grondslag liggen, en of deze rapportages op zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen. In dit geval gaat U echter uit van de juistheid van de rapportages (de inhoud daarvan is vrijwel ongewijzigd in het voornemen overgenomen), zonder ervan blijk te geven de daaraan ten grondslag liggende feiten te kennen.

Onder de zorgvuldigheidsplichten die een bestuursorgaan dient na te leven op basis van art. 3:2 Awb valt ook een goede bewijsoverlevering. In beginsel ligt de bewijslast bij het aanvragen van een vergunningen op de aanvrager (4:2 lid 2 Awb), maar artikel 4:2 Awb stelt ook een grens aan deze plicht. Die grens

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 4

wordt gerealiseerd door de eis van de noodzakelijkheid van de gegevens en de eis dat de aanvrager er redelijkerwijs over kan beschikken.¹

Wanneer op enig moment tijdens de aanvraagprocedure is vastgesteld dat aan de vergunningvoorwaarden is voldaan, dan ligt de bewijslast weer bij het bestuursorgaan als dit van mening is dat het verzoek toch moet worden afgewezen.² Dat geldt temeer waar het bestuursorgaan is binnen wiens invloedssfeer de feiten vallen, en dat bestuursorgaan daarom de beste mogelijkheid heeft om het bewijs te verzamelen. In dat geval rust de bewijslast ook om die reden op het bestuursorgaan.³

Gelet op het voorgaande moet ervan worden uitgegaan dat de bewijslast voor de feiten, die de grondslag vormen voor de voorgenomen besluiten, bij Uw Burgemeester ligt. U dient zowel de feiten als de noodzaak voor het nemen van de voorgenomen besluiten te bewijzen.

Omvang bewijslast

Daarbij geldt, voor wat betreft van de omvang van die bewijslast, dat hoe sterker het besluit in negatieve zin ingrijpt in de rechtspositie van de belanghebbende, hoe zwaarder de bewijsvoeringslast van het bestuursorgaan is. Het bestuursorgaan zal zeer overtuigend bewijsmateriaal bijeen moeten brengen en het vermoeden dat zijn stelling waar is wordt minder snel bereikt naarmate het besluit meer belastend is. Dit geldt eveneens voor de eisen van kenbaarheid, inzichtelijkheid en draagkracht die aan de motivering ten grondslag wordt gelegd. Vgl. het proefschrift van Schuurmans (p. 95 e.v.):

Het onderscheid in besluiten is echter wel relevant voor de vereiste diepgang van het onderzoek. De vraag wanneer voldoende onderzoek is verricht om het besluit te kunnen nemen, is een vraag die samenhangt met de bewijswaardering. (...) In het algemeen kan men zeggen dat hoe sterker het besluit in negatieve zin ingrijpt in de rechtspositie van de belanghebbende, hoe zwaarder de eisen zijn die aan het onderzoek worden gesteld. En hoe zwaarder de eisen voor het onderzoek zijn, hoe zwaarder de bewijsvoeringslast van het bestuursorgaan is.

¹ Y.E. Schuurmans, *Bewijslastverdeling in het bestuursrecht*, Kluwer 2005, p. 52.

² Y.E. Schuurmans, *Bewijslastverdeling in het bestuursrecht*, Kluwer 2005, p. 188.

³ Y.E. Schuurmans, *Bewijslastverdeling in het bestuursrecht*, Kluwer 2005, p. 214-215 en S. Roelofs, *Beweren en bewijzen is twee*, *Migrantenrecht 2008-7*, p. 235. Het betreft de, thans in het bestuursrecht heersende, "domeinenleer".

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 5

Vergewisplicht

Uit het voornemen blijkt dat Uw Burgemeester zich in ieder geval tot nu toe niet van de vergewisplicht heeft gekweten voordat de politierapportages aan cliënte zijn tegengeworpen. Uit het voornemen blijkt echter niet waarom U deze voor de hand liggende handeling niet heeft verricht, terwijl de aard van de beschuldiging, de wet en (inmiddels) de voorliggende zienswijze daartoe aanleiding geven.

Nu het voornemen volledig berust op de politierapportages was en is Uw Burgemeester ingevolge art. 3:9 AWB gehouden zich ervan te vergewissen dat de rapportages op zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen. De parlementaire geschiedenis maakt duidelijk dat indien een bestuursorgaan niet over relevante kennis beschikt omdat een specifieke deskundigheid is vereist, een adviseur ingeschakeld dient te worden. Het is evident gezien de aard van de beschuldigingen, te weten het strafrechtelijke incident op 13 september 2008 (vertaald als: de wijze van bedrijfsvoering en het levensgedrag van de leidinggevenden) dat niet primair Uw Burgemeester maar de politie over dergelijke kennis beschikt. Maar voor beslissingen op grond van de bestuursrechtelijke bevoegdheden, zoals de APV, blijft Uw Burgemeester volledig verantwoordelijk.

Nu art. 3:9 AWB wordt gekenmerkt als een verbijzondering van de algemene onderzoeksverplichting die art. 3:2 AWB op een bestuursorgaan legt en U gehouden bent tot een eigen oordeelsvorming, op grond van bestendige jurisprudentie, kan niet anders worden geconcludeerd dan dat zonder inzage een te nemen beschikking niet strookt met art. 3:2 AWB.

Dat ingevolge de artikelen 3:2 en 3:9 AWE de eigen oordeelsvorming van het bestuursorgaan van groot belang is, kan uit bestendige rechtspraak worden afgeleid¹. De vergewisplicht is autonoom en gaat vooraf aan de vraag of de burger de onjuistheid van het standpunt van de adviseur aannemelijk heeft gemaakt².

3a. De gestelde feiten: punten 1 t/m 13.

Cliënte van mening dat de feiten, in uw voornemen onder de punten 1 tot en met 13 omschreven, in aanmerkelijke mate verschillen van de werkelijkheid zoals die uit andere bronnen blijkt. Ook met de overige feiten, zoals weergegeven in uw voornemen, kan cliënte zich niet verenigen. Een en ander leidt vanzelfsprekend tot de conclusie dat de voorgenomen besluiten wegens het ontbreken van voldoende feitelijke grondslag onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd zijn en niet, althans niet zonder nader onderzoek en nadere motivering, daadwerkelijk kunnen worden genomen.

¹ ABRvS 6 juli 1994, AB 1994, 690; CRvB 7 april 1994, TAR 1994, 123.

² Prof. Mr. M. Schreuder-Vlasblom, Rechtsbescherming en bestuurlijke voorproedure, Hfdst. 4.2.3.2.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 6

Bijgaand treft u aan de verklaring van de bargroep van Vrankrijk over de gebeurtenissen op 13 september 2008, die in zo belangrijke mate aanleiding voor het voornemen blijken te zijn (bijlage 1). Tevens zend ik mee, voor de volledigheid, de stukken en rapportages waarop het voornemen is gebaseerd (bijlage 2). Dit is het concrete en volledige dossier: indien en voor zover de voorgenomen beslissingen gebaseerd zijn op andere feiten dan hierin weergegeven, wijs ik u er volledigheidshalve op dat zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als ook, meer specifiek, art. 4:7 tot en met 4:9 AWB met zich meebrengen dat cliënte ook in de gelegenheid wordt gesteld op die andere feiten te reageren, voordat de voorgenomen besluiten worden genomen.

Op grond van de in deze en andere, hierna te noemen, bronnen opgenomen informatie kunnen in de eerste plaats de in het voornemen onder 1 t/m 13 genoemde feiten voor het overgrote deel concreet worden weerlegd.

1. Melding politie

Vooropgesteld moet worden dat de melding bij de politie geen betrekking had op een gewond persoon op straat, zoals het voornemen vermeldt, maar op een vechtpartij. Onbekend is wie deze melding heeft/hebben gedaan. Wel bekend is dat, direct nadat deze persoon (algemeen bekend als [REDACTED] verder: [REDACTED]) ernstig gewond was geraakt, meerdere personen in en rond Vrankrijk 112 hebben gebeld met de melding dat er iemand ernstig gewond was en met het verzoek een ambulance te sturen. Tenminste één van die personen behoorde tot de bargroep van Vrankrijk. Verklaringen van enkele van deze personen gaan hierbij (bijlage 3). De verklaring van de bargroep, dat op het verzoek om een ambulance werd gereageerd met de melding dat de politie onderweg was, bevestigt dat de politie aanvankelijk op de melding van een vechtpartij af kwam, en niet van een gewonde.

Uit het voorgaande blijkt reeds dat tenminste één persoon uit de bargroep 112 heeft gebeld. De stelling dat "uit onderzoek blijkt" – zoals het voornemen stelt – dat 112-meldingen niet zijn gedaan door bedrijfsleiders en bargroep van Vrankrijk is niet alleen feitelijk onjuist maar ook onbegrijpelijk, en kan bovendien niet tot de conclusie leiden, dat zij gewelgerd hebben hulp in te schakelen.

In de eerste plaats: onduidelijk is uit welk "onderzoek" een en ander zou blijken. Kennelijk is door de politie niet méér onderzocht dan de vraag, of 112-bellers zich met naam en toenaam bekend hebben gemaakt als bedrijfsleiders of bargroep van Vrankrijk. Voor zover zulks niet met naam en toenaam is geschied is de daaruit getrokken conclusie dat bedrijfsleider en/of bargroep in het geheel niet hebben gebeld echter onbegrijpelijk en, gelet op het bovenstaande, in strijd met de waarheid.

In de tweede plaats: de beheerder die op die avond in beginsel toezicht hield, lag ziek op bed en heeft pas na aankomst van de politie van de affaire kennis genomen en is zich ermee gaan bemoeien. Daarmee is geen enkele afspraak of vergunningvoorwaarde geschonden: nimmer is met de gemeente afgesproken, of in vergunningvoorwaarden opgenomen, dat beheerders (abusievelijk bedrijfsleiders genoemd in het voornemen) continu aanwezig moesten zijn in

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 7

Vrankrijk. Beheerders dienen binnen 5 minuten oproepbaar te zijn, de beheerder die avond meldde zlof reeds voordat van een oproep sprake was.

2. Aantreffen persoon voor Vrankrijk

Het is juist dat de politie bij aankomst een zwaargewond persoon voor Vrankrijk aantrof. Onduidelijk is waarop de conclusie is gebaseerd, dat de persoon met een "zwaar voorwerp" op het hoofd was geslagen. Wat uw voornemen, in navolging van het politierapport waarop het is gebaseerd, vooral verzuimt te melden is dat bij aankomst van de politie een aantal personen om [redacted] heen stonden, waarvan er één gediplomeerd verpleegster is en [redacted] eerste hulp verleende, in afwachting van de ambulance. Een verklaring van deze verpleegster gaat hierbij (bijlage 4). Ik wijs in dit verband op de politierapportage van 29 september 2008, waaruit eveneens blijkt dat bij aankomst van de politie "diverse personen" zich om het slachtoffer verzameld hadden.

Deze ommissie is des te kwalijker, nu in de overwegingen die op deze "feiten" zijn gebaseerd als grondslag voor de voorgenomen besluiten is opgenomen dat "het slachtoffer door Vrankrijk aan zijn lot (is) overgelaten". Ik wijs er op dat zowel uit het politierapport als ook uit getuigenverklaringen blijkt dat deze overweging, deze conclusie, niet alleen aantoonbaar onjuist is, maar zelfs ledere feitelijke grondslag ontbeert.

Het "bloedspoor" tot slot, dat van [redacted] naar Vrankrijk zou leiden, roept meer vragen op dan het beantwoordt. In de eerste plaats zij erop gewezen dat de aanwezigheid van bloedspatten op de stoep voor de deur past bij het relaas, zoals dat inmiddels door de bargroep naar buiten is gebracht. Doorgaans worden van ernstige geweldsmisdrijven (waarvoor een vermoeden in dit geval aanwezig geacht kan worden) meer precieze omschrijvingen van de plaats delict gegeven dan in vaag- en algemeenheid uitblinkende verklaringen als deze. Een en ander klemt in dit geval temeer, nu omstanders en eerste-hulpverleners van [redacted] wel enkele bloedspatten, maar geen "bloedspoor" hebben gezien.

3 en 4. Politie toegang tot Vrankrijk ontzegt.

Na aankomst heeft de politie allereerst de stoep vóór Vrankrijk en rondom [redacted] ontruimd, inclusief alle personen die eerst hulp aan het geven waren. Een verzoek van de verpleegster bij [redacted] te kunnen blijven om hem eerste hulp te verlenen werd ruw geweigerd. Dit viel des te meer op nu de politie vervolgens zelf geen eerste hulp aan [redacted] verleende; eerst bij de aankomst van de eerste ambulance, ongeveer twintig minuten later, werd de hulpverlening feitelijk voortgezet. Omdat deze ambulance niet de juiste apparatuur bij zich had werd een tweede ambulance opgeroepen, welke pas geruime tijd later aankwam in de Spulstraat. Eerst nadat de tweede ambulance [redacted] had afgevoerd, en er nog een ander incident was geweest met een zich agressief gedragende persoon die in de verklaring van Vrankrijk [redacted] wordt genoemd, is er contact tot stand gekomen tussen beheerders/bestuurders [redacted] en [redacted] en de ter plaatse aanwezige leidinggevend inspecteur van politie.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 8

Dit contact begon nadat de politie zich – geruime tijd na aankomst ter plekke – aan de deur van Frankrijk had gemeld met het verzoek om een "aanspreekpunt". [REDACTED] en [REDACTED] meldden zich ongeveer vijf minuten later. De politie liet weten alle in café Frankrijk aanwezige personen te willen ondervragen, en koos er in eerste instantie zelf voor deze verhoren te beperken tot het verifiëren en noteren van de namen en adressen. Tevens werden [REDACTED] en [REDACTED] verzocht om de aanwezigen in "hapklare porties" naar buiten te laten komen, en niet met alle vijftien a twintig (het totaal van de aanwezigen in Frankrijk) tegelijk. Dit om de "registratie" van de potentiële verdachten mogelijk te maken. Na kort overleg van [REDACTED] en [REDACTED] met de in Frankrijk aanwezige vrijwilligers en bezoekers is aan dit verzoek voldaan: de aanwezigen zijn in kleine groepjes van 2 a 3 personen naar buiten gekomen en hebben de politie hun identiteit bekend gemaakt.

Vervolgens is een politie-inspecteur in de gelegenheid gesteld het hele café, inclusief alle bijruimtes, te onderzoeken op achtergebleven aanwezigen dan wel sporen. De desbetreffende politieambtenaar heeft alle tijd en gelegenheid gekregen het door hem gewenste onderzoek uit te voeren, en na afloop met [REDACTED] afgesproken dat eventueel gewenst nader onderzoek in overleg zou kunnen worden uitgevoerd.

Van het vooraf stellen van voorwaarden is derhalve geen sprake geweest, wel van goed overleg met de politie en het voldoen aan de redelijke verzoeken van de aanwezige politie-inspecteur.

Deze weergave van de relevante feiten, die in opvallende mate afwijkt van de in het voornemen opgenomen feiten, wordt ondersteund door het enige op ambtsbelofte opgemaakte document dat zich bij de stukken bevindt: een proces-verbaal van bevindingen van 14 september 2008 – een dag na het incident – van de tot op heden anoniem gehouden inspecteur van politie. Opvallend is dat de inhoud van dit ambtsedig proces-verbaal aanmerkelijk verschilt van de andere "rapportages", die niet in een ambtsedig proces-verbaal zijn neergelegd. Naar mening van cliënte dienen deze opmerkelijke tegenstrijdigheden tussen de wel en de niet op ambtsbelofte opgemaakte stukken er toe te leiden, dat voor het vaststellen van de feiten de "rapporten" buiten beschouwing worden gelaten en het proces-verbaal tot uitgangspunt dient te worden genomen.

Dit geldt temeer, nu uit het voorgaande (en het onderstaande) blijkt (resp. zal blijken) dat die "rapportages" op meerdere onderdelen niet in overeenstemming met de waarheid zijn, terwijl het proces-verbaal is opgesteld door een inspecteur van politie die ter plaatse aanwezig is geweest en uit eigen wetenschap verbaliseert, maar meer algemene "rapportages" slechts stellingen, en geen enkele reden van wetenschap, naar voren brengen.

5 t/m 8. Voorwaarden voor binnentreden

Voor dit onderwerp wordt verwezen naar hetgeen hiervoor over de afspraken met de politie is vermeld. Uit het proces-verbaal van de politie-inspecteur

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 9

blijkt op generlei wijze dat sprake is geweest van voorwaarden vooraf, doch slechts dat overleg is gepleegd – overleg dat heeft geleid tot het door de politie gewenste resultaat, een plaatsopname en de namen en adressen van de in Frankrijk aanwezige personen.

9. Opvallend goed schoongemaakt

Het cafédeel van Frankrijk wordt iedere woensdag- en zaterdagmiddag grondig gereinigd, naast de normale dagelijkse schoonmaak. Het incident met [REDACTED] vond plaats op zaterdagavond rond 22.30 uur, terwijl Frankrijk om 22.00 uur opengaat. Frankrijk was derhalve net een half uur open; er waren vijftien a twintig bezoekers aanwezig. Frankrijk kan en mag meer dan driehonderd bezoekers herbergen.

De op die avond aanwezige bezoekers hebben, na het eerste half uur waarin zij langzaam zijn binnengedruppeld, in Frankrijk het verloop van de zich daarna afspelende gebeurtenissen afgewacht: een tijdspanne van niet meer dan een half uur, aangezien vorenbedoelde politie-inspecteur om 23.05 uur al ter plaats was. Dat in een tijdspanne van een uur vijftien a twintig personen, in een horecagelegenheid die er meer dan driehonderd kan herbergen, een opgeruimde indruk nog niet hebben weggenomen kan bezwaarlijk als abnormaal, laat staan verdacht, worden aangemerkt.

In dit verband merk ik wederom op, dat de verschillen tussen het proces-verbaal en de rapportages opmerkelijk zijn. Waar het proces-verbaal alleen maar spreekt over een "opvallend opgeruimde ruimte", wordt daar in de rapportages – evenals in het voornemen – opeens bij verzonnen dat ook van opvallend goed schoonmaken sprake is. Een zodanige weergave van het proces-verbaal van de politie-inspecteur kan slechts als tendentieus en in strijd met de waarheid worden aangemerkt.

10. Getuigen verklaren...

Clïente heeft rechten noch bevoegdheden waarmee betrokkenen kunnen worden gedwongen een voor zichzelf of anderen belastende verklaring af te leggen, in die zin dat mogelijke verdachten nader worden geïdentificeerd. Geen van de bestuursleden of beheerders is persoonlijk aanwezig geweest bij het incident waarbij [REDACTED] gewond is geraakt, laat staan ooggetuige daarvan geweest. Clïente tast evenals vele anderen in het duister omtrent de precieze identiteit van de betrokkenen bij het incident, en kan daarvoor gezien haar positie ook geen verwijt worden gemaakt.

Het enkele bestaan van een verdenking, dat een portier en/of dj van Frankrijk bij de verwonding van [REDACTED] betrokken zijn geweest, kan in ieder geval – zonder concretere aanwijzingen dan dat – niet tot sluiting van de gehele inrichting leiden. Zulke evenmin als in Amsterdam krachtens geldend beleid een verdenking van mishandeling door een portier leidt tot sluiting van de inrichting waar hij aan de deur werkte.

11. Belenningering onderzoek.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 10

Er is geen sprake geweest van belemmering van het onderzoek door rechthebbers van Vrankrijk. Integendeel. Het in dit verband genoemde bestuurslid [REDACTED] was niet tijdens het incident aanwezig -- hij heeft zich eerst bij de politie gemeld nadat de politie ter plaatse was, na het incident dus. [REDACTED] heeft niet alleen bemiddeld om de politie toegang tot de locatie en persoonsgegevens van de aanwezigen in Vrankrijk te geven. Ook heeft hij op het eerste verzoek van de politie, op 20 september 2008, op het politiebureau IJ-tunnel een uitvoerige verklaring afgelegd en ondertekend, van bij elkaar drie pagina's.

Het bevreemdt zeer dat deze verklaring zich niet bij de stukken bevindt waarop het voornemen is gebaseerd. Cliënte vermoedt dat dit opzettelijk is gebeurd om het tendentieuze karakter van de politierapportages te versterken en de werkelijke gang van zaken af te schermen, en verzoekt hierbij expliciet afschrift van zijn bij de politie afgelegde verklaring aan het dossier toe te voegen zodat de waarheid -- en daarmee een aanmerkelijk genuanceerder beeld over de medewerking met het politieonderzoek -- uit objectieve documenten kan blijken. In dit verband wordt met name herhaald dat [REDACTED] die avond niet in Vrankrijk aanwezig was, niet wist wie er achter de bar stonden (de bar wordt door een vrijwilligersploeg gerund), en dat -- in overeenstemming met de waarheid -- aan de politie heeft gemeld.

- 12 en 13. Verklaringen [REDACTED] en medeverdachte
Ter zake zij verwezen naar het feitenrelaas van Vrankrijk (bijlage 1).

Tussenconclusie I :

Uit het voorgaande blijkt dat het feitenonderzoek, dat aan het voornemen ten grondslag is gelegd, onvolledig, éénzijdig en tendentius genoemd moet worden.

Op essentiële onderdelen zijn de aan het voornemen ten grondslag liggende politierapportages innerlijk tegenstrijdig, inconcludent, in strijd met een (in tegenstelling tot de rapportages op ambtsbelofte opgemaakt) proces-verbaal van een ter plaatse aanwezig leidinggevende politie-inspecteur, en in strijd met diverse getuigenverklaringen. Van enig nader onderzoek naar de feiten, buiten deze rapportages om, is niet gebleken.

Gelet op hetgeen hiervoor is aangevoerd kunnen deze politierapportages niet (meer) als voldoende basis worden aangemerkt voor de voorgenomen besluiten. Het beginsel van zorgvuldige voorbereiding, dat bestuursorganen dwingt om alle noodzakelijke informatie omtrent voor een besluit relevante feiten en belangen te verzamelen, dwingt in deze situatie -- gelet op het aantoonbaar onvolledige feitenonderzoek dat tot op heden heeft plaatsgevonden -- tot het doen van nader feitenonderzoek, voordat de voorgenomen besluiten daadwerkelijk zouden kunnen worden genomen.

In dit verband wijs ik wederom op uw verplichtingen ex art. 4:7 e.v. AWB.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 11

3b. De gestelde feiten: "overwegingen".

Op grond van de hierboven weersproken feiten zijn in het voornemen een aantal overwegingen en andere feiten opgenomen, die tot het voorgenomen besluit zouden moeten leiden.

De in het voornemen opgenomen feiten kunnen, ten eerste, de daarop gebaseerde overwegingen niet steunen:

- het incident is door zowel bezoekers als vrijwilligers van Frankrijk bij 112 gemeld;
- het slachtoffer is direct EHBO verleend, totdat de politie dat verbod;
- Verantwoordelijke beheerders/bestuursleden hebben overlegd met zowel de politie als de aanwezigen in Frankrijk, met als gevolg dat zowel de identiteit van de aanwezigen kon worden vastgesteld als de ruimte kon worden onderzocht

De als overwegingen opgevoerde nieuwe feiten zijn evenmin in overeenstemming met de waarheid, zoals die uit het proces-verbaal en andere betrouwbare bronnen blijkt.

- Dat sporen zijn weggemaakt wordt weliswaar gesuggereerd, maar door geen enkel concreet feit onderbouwd; terzake is sprake ongefundeerde verdachtmakingen;
- Dat voorkomen is dat daders konden worden aangehouden is geheel uit de lucht gegrepen, nu gesteld noch gebleken is dat de daders na de vechtpartij Frankrijk weer zijn binnengegaan of -gelaten. Het is de politie zelf geweest die de straat heeft ontruimd, en eventuele verdachten van de plaats delict heeft verwijderd.

Het enige feit dat cliënte kan beamen, is dat Frankrijk na dit incident geruime tijd gesloten is geweest – maar ook weer is geopend. Daaraan lagen de navolgende overwegingen ten grondslag.

Het incident met [REDACTED] heeft alle betrokkenen bij Frankrijk – bezoekers, barploeg, beheerders – zeer ernstig geschokt. Geweldsincidenten zijn in Frankrijk sowieso zeer schaars, een incident van zo'n ernst heeft er überhaupt nog nooit plaatsgevonden. Het is mede de langdurigheid en heftigheid van het door [REDACTED] op de deur uitgeoefende geweld geweest, die heeft geleid tot de eerste – volgens cliënte afkeurenswaardige – gewelddadige reactie daarop.

Voor zowel beheerders als de barploegmedewerkers was en is het niet acceptabel, dat een bezoek aan Frankrijk tot verwondingen als door [REDACTED] opgelopen leidt. Geen van deze personen was dan ook bereid Frankrijk te openen of er te werken zonder voldoende zekerheid te hebben dat zo een incident zich niet weer zou voordoen, en dat het incident met [REDACTED] op een nette manier zou worden opgelost. In eerste instantie bleef Frankrijk dan ook dicht.

Om het risico op herhaling van geweldsincidenten te voorkomen waren als eerste twee dingen noodzakelijk: voldoende duidelijkheid over wat er precies

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 12

was gebeurd, en maatregelen om herhaling in de toekomst te voorkomen. In de weken na 13 september 2008 is er een omvangrijke, vaak heftige, discussie losgebarsten over deze twee onderwerpen. Ter illustratie zij verwezen naar de websites kraakforum.nl en indymedia.nl, waar deze discussies in het openbaar eveneens woedden. Tegelijkertijd is door barploeg, beheerders en bestuursleden van cliënte besloten dat [REDACTED] schadevergoeding moest worden aangeboden, voor zover dat binnen de financiële mogelijkheden lag.

De gezochte duidelijkheid is er in zoverre gekomen, dat is gebleken van spontaan optreden van enkele aanwezigen in Frankrijk, waaraan geen besluiten of afspraken aan voorafgingen. Van een collectieve schuld aan het incident was geen sprake, noch van betrokkenheid van anderen dan degenen die naar buiten zijn gegaan. Het onderzoek van cliënte is daarbij gebleven. Cliënte heeft de mogelijkheden noch de capaciteiten om daders op te sporen, te identificeren of aan justitie over te dragen.

Het voorkomen van herhaling is in de eerste plaats gevonden in het professionaliseren van het deurbelied en de deurwachters. Inmiddels geven gediplomeerde beveiligers trainingen aan mensen die in Frankrijk achter de deur (gaan) staan, en wordt het voltallige personeel cursussen in omgaan met agressie aangeboden.

[REDACTED] is tenslotte, nadat overeenstemming over de hoogte van de schade niet mogelijk bleek, verstrekt wat binnen de financiële mogelijkheden lag: een bedrag van 21.000 euro.

Uit het voorgaande volgt, dat het sluiten en heropenen van Frankrijk geheel los stond van de vergunnings situatie. Dit was daarvoor irrelevant. Cliënte had tot september 2007 een exploitatievergunning, doch heeft verzuimd tijdig verlenging aan te vragen. Aangezien cliënte ook na september 2007 aan alle vergunningvoorwaarden voldeed, is de exploitatie van Frankrijk voortgezet als voorheen. Dit zonder enige inmenging of belemmeringen van de gemeente Amsterdam.

De gemeente wist wel degelijk dat de vergunning was verlopen, en dat Frankrijk desondanks open was. Op 28 augustus 2008, twee weken voor het incident, was er een totaalcontrole van brandweer, milieudienst en bouw- en woningtoezicht. Daarbij werd geconstateerd dat de vergunning was verlopen, en werd Frankrijk een maand de tijd gegund om verlenging van de exploitatievergunning aan te vragen. Op 14 oktober 2008 vond er een nacontrole plaats, en werd geconstateerd dat Frankrijk aan alle voorwaarden - inclusief het aanvragen van verlenging van de vergunning - voldeed. Frankrijk werd nadrukkelijk niet aangezegd te sluiten tot de vergunning zou zijn verlengd.

Nu het openblijven van Frankrijk klaarblijkelijk in het geheel niet op bezwaren van de gemeente is gestuit, kan de heropening van Frankrijk na een vrijwillige sluiting van enkele weken het voorgenomen besluit niet - noch als feit, noch als overweging - ondersteunen.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 13

In de overwegingen, die in het voornemen zijn opgenomen, ontbreken echter wel enkele essentiële omstandigheden.

Clïente is er, evenals haar gemachtigde (en vele anderen), mee bekend dat vooral op de drukker bezochte locaties als Rembrandtplein en Leidseplein vele malen vaker geweldsincidenten voorkomen. Daarbij komt het ook, meer dan incidenteel, voor dat medewerkers van horecagelegenheden voor wiens deur (of zelfs: waarbinnen) zo'n geweldsincident plaatsvindt, daarbij betrokken zijn. Zelden of nooit wordt op grond hiervan echter een zodanig verstrekkende consequentie verbonden als het volledig sluiten van de hele inrichting, ook niet als het om wat voor reden dan ook niet tot het aanwijzen van een verdachte of vervolging komt. Het lijkt er dan ook op dat ten aanzien van Frankrijk sprake is van een, van het reguliere beleid of de reguliere beslissingspraktijk afwijkende, bijzondere behandeling die niet door bijzondere omstandigheden wordt gedragen.

Tussenconclusie II :

Het enkele feit dat het verzoek van cliënte om verlenging van haar exploitatievergunning nog niet is gehonoreerd, noch het enkele feit dat cliënte na een vrijwillige sluiting Frankrijk heeft heropend, noch een combinatie van deze feiten kan in redelijkheid een dragende overweging opleveren voor de voorgenomen besluiten.

De voorgenomen besluiten zijn niet conform het bestaande beleid of de bestaande uitvoeringspraktijk, en om die reden in strijd met art. 4:84 AWB.

4. Nieuwe feiten en omstandigheden.

Uit diverse bronnen is duidelijk, dat het incident met [REDACTED] niet alleen tot grote zorgen maar ook tot grote verdeeldheid binnen de groep van medewerkers en gebruikers van Frankrijk heeft geleid. Gelet op het basisdemocratische karakter van de besluitvorming binnen Frankrijk, en met name het ontbreken van enige hiërarchie, heeft dit geleid tot een patstelling tussen de verschillende aan de discussie deelnemende groepen.

Uw voornemen van 19 januari jl. heeft daar verandering in gebracht. Inmiddels is cliënte in contact gekomen met een aantal personen die – samen met cliënte – de exploitatie van Frankrijk over willen nemen. Geen van deze personen is beheerder of maakt deel uit van de huidige barploeg. Deze personen – die zich bekend zullen maken zodra er reële, sluitende afspraken zijn gemaakt over de toekomstige exploitatie van en gang van zaken binnen Frankrijk – vinden dat het belang van Frankrijk als politiek cultureel centrum de individuele belangen van medewerkers, beheerders of bezoekers verre overstijgt. Geen van de huidige beheerders of barploegmedewerkers zal deel uitmaken van de nieuwe exploitatieploeg.

De nieuwe exploitatieploeg is, in overleg met de achterban, bezig beleid op te stellen dat erop gericht is de veiligheid in Frankrijk in het algemeen en het voorkomen van geweldsincidenten in het bijzonder te waarborgen. Daarbij

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 14

wordt allereerst gedacht aan deurbelid en huisregels, maar ook de organisatiestructuur en werkwijze zullen nader bekeken worden.

De bestuursleden/beheerders [REDACTED] en [REDACTED] hebben inmiddels hun functies neergelegd, overigens zonder enige schuld aan het incident te aanvaarden. Eerst wanneer zij van alle blaam gezuiverd zijn, en vast staat dat dit geen consequenties voor de exploitatie van Vrankrijk zal hebben, zullen zij daar weer aan deelnemen. Cliënte vermeldt hier ook dat [REDACTED] en [REDACTED] niet "de leidinggevende(n)" zijn, zoals art. 3.11, derde lid onder e APV voor het aannemen van een "bijzondere weigeringsgrond" vereist, maar slechts twee van de leidinggevend(en).

Eén en ander dient consequenties te hebben voor de voorgenomen besluiten.

In de eerste plaats moet onder deze (gewijzigde) omstandigheden een onvoorwaardelijke en definitieve sluiting van Vrankrijk als buitenproportioneel worden aangemerkt.

In de tweede plaats – subsidiair – dient de aanzegging bestuursdwang met betrekking tot het verwijderen van de voor de horeca-activiteiten benodigde hulpmiddelen als buitenproportioneel te worden aangemerkt, nu deze niet alleen de huidige exploitatie maar ook de exploitatie in de nabije toekomst – zoals hiervoor uiteengezet – in ernstige mate belemmert.

In dit verband zij verwezen naar de bijzondere, publieke, functie die Vrankrijk in Amsterdam en Nederland bekleedt voor uiteenlopende culturele en vooral politieke groeperingen, zoals onder 1. uiteengezet. Deze functie wordt in Amsterdam noch elders door andere (al dan niet horeca-)gelegenheden vervuld.

5. Eindconclusies

Ten eerste moet worden geconcludeerd, dat de bewijslast voor het voornemen en de gestelde feiten geheel bij Uw Burgemeester ligt. Dit met name in het licht van aard van de feiten waarop het voornemen is gebaseerd, de eerdere verlening van de exploitatievergunning, en het feit dat het ontbreken van een vergunning bij de controle in 2008 slechts heeft geleid tot het verzoek een nieuwe vergunning aan te vragen – waarna bij een tweede controle werd geconstateerd dat aan alle voorwaarden werd voldaan.

Vervolgens moet worden geconcludeerd dat de bewijslast bijzonder zwaar is. Aan die bewijslast is niet voldaan. De politierapportages, waarop het voornemen is gebaseerd, zijn zonder enig nader onderzoek in het voornemen overgenomen, terwijl deze rapportages zowel op zichzelf beschouwd, als in relatie met andere stukken van het dossier en deze zienswijze, niet geacht kunnen worden de feiten op een voldoende objectieve, inzichtelijke en onpartijdige weer te geven. voor in de rechtspositie van cliënte ingrijpende besluiten als voorgenomen. Enige diepgang van het onderzoek, dat Uw Burgemeester heeft uitgevoerd naar aanleiding van de gebeurtenissen, kan niet worden geconstateerd. De "feiten" in de rapportages zijn, ondanks de innerlijke inconsistenties

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

2 februari 2009, pagina 15

en verschillen met andere documenten – waaronder een op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal – klakkeloos in het voornemen overgenomen

Voorts moet ik concluderen, dat zelfs de meest basale controle op de juistheid en volledigheid van de door de politie aangeleverde informatie – (kritische) inzage in de stukken waarop de politierapportages zijn gegrond – niet heeft plaatsgevonden, ondanks diverse aanwijzingen voor de noodzaak daartoe. Daarmee is ook de vergewisplicht geschonden.

Eén en ander heeft tot gevolg, dat het onderzoek naar de aan het voornemen ten grondslag gelegde feiten en belangen moet worden gekenmerkt als onvolledig en onzorgvuldig, hetgeen in strijd is met artt. 3:2 en 3:9 AWB. De op deze feiten gebaseerde motivering kan, zowel vanwege dat gebrekkige onderzoek als op zichzelf bezien, het voornemen niet dragen.

Op grond van al het voorgaande is cliënte van mening dat de voorgenomen besluiten een zorgvuldige voorbereiding en een draagkrachtige motivering ontbreken. Namens cliënte verzoek ik U dan ook de voorgenomen besluiten niet te nemen.

Ik zie uw reactie met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

